

Reisverslag oktober-november 2015

De vijfdaagse bijeenkomst voor dove jongeren in Minsk vormde deze keer de hoofdmoot van onze reis. Spannend, want nog niet eerder was zo iets georganiseerd. Het is een waar succes geworden. Er zijn blijvende contacten en nu al is zeker dat de dove jongeren – evenals Alina, Nazdja en Diema – hun weg naar het huis gevonden hebben. We waren zowel in de hoofdstad Minsk als in de dorpjes op het platteland.

Een schril contrast tussen de miljoenenstad Minsk en het platteland, in de buurt van Berezino.

1. Minsk

Je zou het maar gewoon gaan vinden. Al die verhalen. Het verhaal van Angela, een doof weeskind, levend in een internaat. Of het verhaal van het dove meisje Nastja: vader niet in beeld en moeder, ook doof, zorgt niet voor haar. De verhalen van Diema, Sasha en André. Zij zijn weesjongeren. Hun leven bestond uit roken, drinken en leven op straat. Zij vertelden hun verhaal voor 21 dove kinderen, die vijf dagen in het christelijk huis voor weeskinderen bijeen waren. Meest niet-gelovige kinderen. De meeste kinderen komen uit probleemgezinnen en leven in een doveninternaat, waar ze overdag naar school gaan. Schrijnende verhalen. We hebben veel respect voor de liefdevolle inzet van de medewerkers in de internaten.

Door een financiële bijdrage van de stichting 'Vrienden van Effatha' konden de nodige bouwkundige aanpassingen in het huis gerealiseerd worden. Zowel de keuken en de eetzaal als de grote zaal zijn uitermate goed geoutilleerd om groepen dove jongeren te ontvangen. De weekends en vakanties komen ze naar het huis voor ontmoeting, spel en bijbelstudie. Het viel ons op dat het huis een thuis voor hen geworden is.

De meesten van de groep die wij meemaakten, waren er voor het eerst. Met behulp van een doventolk luisterden ze naar de verhalen van de drie jongens. Straatjongens, die jaren geleden in contact kwamen met Varya, de directrice van het christelijk huis in Minsk. Varya heeft in Moskou de opleiding doventolk gevolgd. Leven in haar huis betekent: niet meer drinken en roken. De jongens vertellen over hun ontdekking dat ze een Vader in de hemel gevonden hebben, dat zijn zoon Jezus voor hen gestorven is.

Nooit hebben we gezien dat kinderen zó open stonden voor bijbelverhalen. Vijf dagen mochten we bijbelstudie met hen doen. Het thema was 'hoop'. In allerlei creatieve vormen zijn we daar vervolgens mee aan het werk geweest. Voor kinderen, levend in desolate omstandigheden, is er hoop. Dat mochten we aan hen meegeven!

Verder was er in het programma veel ruimte voor sport en spel en twee maal was er een excursie in Minsk.

Deze keer hebben we het als heel bijzonder ervaren dat onze zoon Marten meeding. Met de dove kinderen had hij heel goed contact. Hij heeft op een avond met hen Nederlandse gebaren geoefend. We mochten bijbelleesboekjes uitdelen. Boekjes die we hier in Nederland schreven en die vervolgens in Minsk in het Russisch vertaald en uitgegeven zijn. Duizenden boekjes vonden hun weg in de hoge flats in Minsk en de houten huisjes op het platteland. Maar ook in andere landen waar Russisch gesproken wordt. Bijzonder is dat ze zelfs gebruikt worden in het jeugdwerk van een Russisch Orthodoxe kerk.

Inmiddels zijn de boekjes over Paulus en de wonderen van Jezus aan een herdruk toe. Met de stichting 'Arkmission' hebben we contact over een mogelijke financiering. Deze stichting financierde ook de uitgave van de andere boekjes.

Sasha (horend) met tolk en Alina (doof), beiden weeskind, vertellen hun levensverhaal en hun weg naar het huis in Minsk.

Kennismakingsspel de eerste avond.....

spelletjes zijn favoriet

Elke dag een bijbelstudie over het thema 'hoop'

Dramatisering van een van de bijbelverhalen

De deelnemers krijgen het boekje 'Naar Jezus'

Ze krijgen ook een sleutelhanger in de vorm van een anker met daarop de tekst 'Jezus geeft hoop'

Marten vertelt in de dovendienst

Hier leren ze Amerikaanse, Russische en Nederlandse gebaren

Creatieve opdrachten.....

Excursie in Minsk

Nederlandse nasi

en.....

Belarussische soep

2. Berezino

De laatste zondag waren we gast in de kerk van pastor Nikolaj Shpak in Berezino. Met zijn inmiddels volwassen kinderen organiseert hij al jaren zomerkampen in zijn kerk en in tenten aan de oever van de Berezina. Meer dan honderd jongeren uit de wijde omgeving nemen aan de kampen deel. Meest kinderen uit arme gezinnen. Hoe raar het ook moge klinken, maar hun eerste motivatie is, dat ze eten en drinken krijgen in het kamp van Nikolaj. Maar ze krijgen meer. Ze volgen een programma van sport en spel. En ze volgen de bijbelvertelling. En ook zij krijgen de boekjes mee naar huis. Thuis lezen ze de verhalen over Mozes, Samuël, Elia, Elisa, Daniël, Paulus en Jezus.

We zagen een aantal van de kinderen terug in de zondagsschool waar we het verhaal over 'hoop' ook mochten vertellen. We proberen het werk van pastor Nikolaj elk jaar financieel te steunen met geld dat we van vrienden en de stichting 'Arkmission' ontvangen. De opbrengst van de kerkelijke collecte in Zuidlaren is ook bedoeld voor dit doel, met name gericht op de verspreiding van de boekjes.

Zondagsschool. Ook hier deelden we boekjes uit en werkten de kinderen aan het thema 'hoop'

Alle kinderen werken mee in de organisatie van de zomerkampen

De volle kelder is onontbeerlijk

Pastor Nikolai werkt aan kerkplanting in de regio. Deze kerk telt 9 leden.

3. Doveninternaat in Babruisjk

We sloten onze reis af met een bezoek aan Babruisjk, eveneens gelegen aan de Berezina. Op het doveninternaat hebben we vorig jaar een project afgesloten. Nu hebben we kunnen zien hoe al het nieuwe functioneert: de huiskamer, de keuken en de eetzaal. Met een vijftal weeskinderen hebben we nieuwe kleren en schoenen gekocht.

Oud en nieuw

restant van een van de vele Joodse huizen in Babruisjk

De dovenschool

We bekeken de voltooide projecten: de huiskamer, de eetzaal en de keuken. Gefinancierd door de stichting 'Vrienden van Effatha'. De oudste meisjes helpen mee in de keuken.

De kleintjes beelden een sprookje uit

Met een groepje weeskinderen kochten we kleren en schoenen

en een rugtas!

Slaapzaal van de kleintjes in Babrujsk

In Minsk zagen we 13 ledikantjes op een slaapzaal.

4. Pinsk

Dit jaar zijn we niet in Pinsk geweest. Wel kregen we in Minsk de verslagen en foto's van het zomerkamp voor kinderen van het doveninternaat. Het betreft hier kinderen die ook in de lange zomervakantie niet naar huis kunnen. Ze verblijven in een sanatorium en worden daar medisch onderzocht en begeleid. Verder is er een programma van sport en spel. Elke avond wordt in gebaren een bijbelverhaal verteld. De kinderen van de dovenschool in Haren brengen elke maand geld voor dit doel bijeen en verder ontvangen we financiële bijdragen van vrienden en bekenden.

Het sanatorium is aan een prachtig meer gelegen.

5. Tot slot

Het was een mooie en zegenrijke reis. Dank zij de financiële bijdragen van vrienden, dove kinderen in Haren, de opbrengst van kerkelijke collectes, de projectsubsidies van de stichting 'Vrienden van Effatha' (www.vriendeneffatha.nl) en de stichting 'Arkmission' (www.arkmission.nl) kunnen we veel grootschalige en kleinschalige plannen uitvoeren. Het is de moeite waard de websites van beide stichtingen te bekijken. Het is even zoeken, maar dan vindt u onze projecten.

Een hartelijke groet van

Piet en Dineke Compaan

Aan de Berezina. Onderweg van Berezino naar Babruisk.